

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2024.

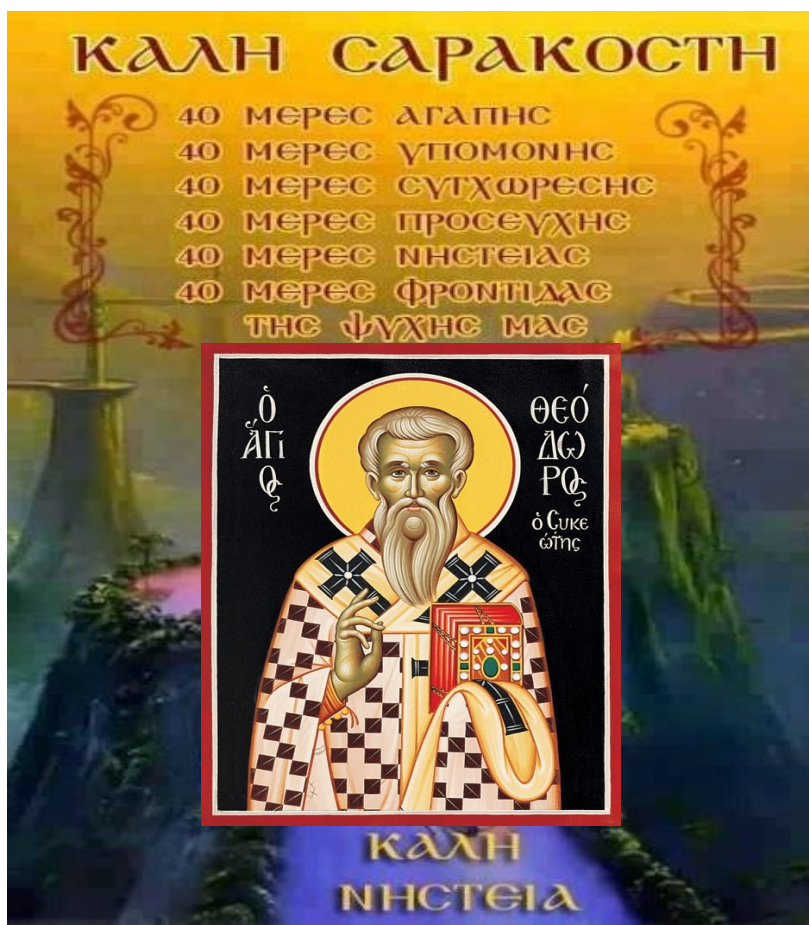
ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἦχος πλ. α'.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν

Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Πηγή με τον βίον των Αγίων της ημέρας:

<https://www.synaxarion.gr/gr/m/4/d/22/sxsaintlist.aspx>

ΟΡΘΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμην.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ**

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

- ❖ **Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').**
- ❖ **Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (ἐκ
β').**

Ψαλμὸς 3.

- ❖ **Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ
θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἐμέ·**
- ❖ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ
ἔστι σωτηρία αὐτῶ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
- ❖ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα·
ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
- ❖ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
- ❖ ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός
μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας
ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

- ❖ τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς 37.

- ❖ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
- ❖ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
- ❖ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
- ❖ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
- ❖ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
- ❖ ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
- ❖ ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου·
- ❖ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

- ❖ Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
- ❖ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
- ❖ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
 - ❖ καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
- ❖ ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
 - ❖ καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
 - ❖ ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.
 - ❖ ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμονησαν.
 - ❖ ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.
 - ❖ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

- ❖ οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·
- ❖ οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

- ❖ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
- ❖ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
- ❖ οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- ❖ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- ❖ οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
- ❖ ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

- ❖ εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροισ ἐμελέτων εἰς σέ·
- ❖ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
- ❖ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
- ❖ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν τοῖς ὄρθροισ ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι,
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
 Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
 Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

- ❖ **Κύριε** ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον
σου·
- ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή
μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν
μου.
- ❖ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ
ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 - ❖ προσελογίσθην μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην
ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς
ἐλεύθερος,
 - ❖ ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν
τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ
τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
 - ❖ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 - ❖ ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου,
καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου
ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 - ❖ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ'
ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς,
 - ❖ παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας·
 - ❖ ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν
ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς
μου·
 - ❖ μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια;
ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἐξομολογήσονται σοι;

- ❖ μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 - ❖ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμασιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
 - ❖ κάγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτῃ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
 - ❖ ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 - ❖ πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
 - ❖ ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με,
 - ❖ ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 - ❖ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.
- Καὶ πάλιν.**
- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 - ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- Ψαλμὸς 102.**
- ❖ Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·

- ❖ εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
 - ❖ τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
 - ❖ τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
 - ❖ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἢ νεότης σου.
 - ❖ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
 - ❖ ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
 - ❖ οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
- ❖ οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
- ❖ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
- ❖ ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
- ❖ καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

- ❖ καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς,
ὥκτειρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους
αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
- ❖ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως
ἐξανθήσει·
- ❖ ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.
- ❖ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν,
- ❖ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς
υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν
αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
- ❖ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες
τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς
τῶν λόγων αὐτοῦ.
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ
ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

- ❖ **Κύριε**, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
- ❖ καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- ❖ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
- ❖ ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
 - ❖ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- ❖ διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

(διάψαλμα).

 - ❖ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
 - ❖ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
 - ❖ ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
 - ❖ γνῶρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου·

- ❖ ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία. ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με,
- ❖ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου
- ❖ καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

- ❖ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου **(ἐκ β')**.
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός **(ἐκ γ').**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**.....**), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,**

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στίχ, α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά
μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς
ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, δ'. Πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς
γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

ΥΜΝΟΣ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ, ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Ἕμνωδίας ὁ καιρός, καὶ δεήσεως ὥρα,
ἐκτενῶς βοήσωμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ·

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός,

**προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, σῶσον
ἡμᾶς.**

Δόξα ...

Εἰκονίζειν τολμῶντες, τὰ νοερά σου
στρατεύματα, Τριάς ἀναρχε, στόμασιν

ἀναξίους βοῶμέν σοι Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ ὁ Θεός, **πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου,**
σῶσόν ημᾶς.

Καὶ νῦν ...

Ὁ ἐν μήτρα παρθενικῇ χωρηθεὶς, καὶ τῶν
κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεὶς, σὺν
Ἄγγελοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστὲ ὁ
Θεός, βοῶντάς σοι Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ
ὁ Θεός, **διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.**Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν Καθίσματα****Κατανυκτικὰ Ἦχος πλ. α'.**

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων
 ἐστῶτων, σάλπιγγος ἠχούσης, καὶ φλογὸς
 καιομένης, τί ποιήσεις ψυχὴ μου
 ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; τότε, γὰρ τὰ δεινὰ
 σου παρίστανται, τὰ κρυπτά σου
 ἐλέγχονται ἐγκλήματα· διὸ πρὸ τέλους
 βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ, Καρδιογνώστα,
 ἥμαρτον, ἐλέησόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης
 με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
 Ψυχὴ τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεῖ
 αἰώνια, ὁρῶ τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπὶ
 θρόνου τὸν Κριτὴν, καὶ τρέμω τὴν
 ἀπόφασιν, λοιπὸν ψυχὴ ἐπίστρεψον, ἢ
 κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ
 ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλ-
 λιάσεως Θεοτόκε βοῶμέν σοι· χαῖρε
 πύλη τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, χαῖρε
 μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία, χαῖρε σεμνή,
 χαῖρε κεχαριτωμένη, **ἢ τεκοῦσα Θεὸν σε-**
σαρκωμένον.

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τριωδίου Ἦχος α' Τοῦ λίθου σφραγι-
σθέντος.

**Τὸν λίθον ἐκκυλίσας, τῆς πωρώσεως
Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐμῆς καρδίας, νεκρω-
θεῖσαν τοῖς πάθεσιν, ἐξέγειρον ψυχὴν
μου ἀγαθέ, καὶ φέρειν σοι βαῖα ἀρετῶν,
ὡς νικητῆ τοῦ Ἄδου, ἐν κατανύξει
Δέσποτα, ἀξίωσον, ὅπως τῆς αἰωνίου
ζωῆς τύχω, ὑμνολογῶν σου τὸ κράτος,
καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, μόνε
φιλόανθρωπε.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Θαῦμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ
θεωροῦσα ἢ Κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες
γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὄν
ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾶν οὐ δεδύνηνται,
αὐτόν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.**

**Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τριωδίου Ἦχος α' Τοῦ λίθου σφραγι-
σθέντος.**

**Τὴν ἕκτην Ἑβδομάδα, τῆς Νηστείας
ἐπέχοντες, προεόρτιον ὕμνον, τῶν Βαΐων
ἄσωμεν, Χριστῷ τῷ ἐρχομένῳ δι' ἡμᾶς,
καθῆσαι ἐπὶ πώλου ὄνικοῦ, τὸ τῶν ἐθνῶν
ὑποκλῖναι ὡς Βασιλεύς, ἀλόγιστον τῷ
Γεννήτορι, τοὺς κλάδους αὐτῷ τῶν
ἀρετῶν, πάντες προευτρεπίσωμεν, ὅπως
καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ, χαίροντες
ἴδωμεν.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν
 Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία,
 σαρκωθέντα χρηστότητι προτείνασα
 δυσώπησον, λυτρώσασθαι ἡμᾶς, ἐκ πει-
 ρασμῶν καὶ παθῶν καὶ κινδύνων, τοὺς
 εὐφημοῦντας καὶ πόθῳ βοῶντάς σοι.
 Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προ-
 ελθόντι ἐκ σοῦ, **δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι**
ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ψαλμὸς 50.

- **Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα**
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
 ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
 καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
 καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ δια-
 παντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
 ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιο-
 θῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ
 κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
 καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
 μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ
 ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
 ἐδήλωσάς μοι.

- ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...
Κύριε, ἐλέησον (ιβ').
Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ

(Εξόδου κεφ. ιε')

Ἄρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσῆς λέγει

**Τὼ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ
δεδώξασται.**

1 Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδώξασται ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

2 βοηθός καὶ σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεός τοῦ πατρός μου, καὶ υψώσω αὐτόν.

3 Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

4 ἄρματα Φαραώ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν

- ερυθρά θαλάσση,
5 πόντω εκάλυψεν αυτούς, κατέδυσαν
εις βυθόν ωσει λίθος.
6 η δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται εν ισχύι
η δεξιά σου χείρ, Κύριε, έθραυσεν
εχθρούς.
7 καί τώ πλήθει τής δόξης σου
συνέτριψας τούς υπεναντίους
απέστειλας τήν οργήν σου καί κατέφαγεν
αυτούς ως καλάμην.
8 καί διά πνεύματος τού θυμού σου
διέστη τό ύδωρ επάγη ωσει τείχος τά
ύδατα, επάγη τά κύματα εν μέσω τής
θαλάσσης.
9 είπεν ο εχθρός, διώξας καταλήψομαι,
μεριώ σκύλα, εμπλήσω ψυχήν μου,
ανελώ τή μαχαίρα μου, κυριεύσει η χείρ
μου.
10 απέστειλας τό πνεύμα σου, εκάλυψεν
αυτούς θάλασσα έδυσαν ωσει μόλιβος εν
ύδατι σφοδρώ.
11 τίς όμοίός σοι εν θεοίς, Κύριε; τίς
όμοίός σοι, δεδοξασμένος εν αγίοις,
θαυμαστός εν δόξαις, ποιών τέρατα;
12 εξέτεινας τήν δεξιάν σου, κατέπιεν
αυτούς γή.
13 ωδήγησας τή δικαιοσύνη σου τόν
λαόν σου τούτον, όν ελυτρώσω,
παρεκάλεσας τή ισχύι σου εις κατάλυμα
άγιόν σου.
14 ήκουσαν έθνη καί ωργίσθησαν ωδίνες

έλαβον κατοικούντας Φυλιστιείμ.
 15 τότε έσπευσαν ηγεμόνες Εδώμ και
 άρχοντες Μωαβιτών, έλαβεν αυτούς
 τρόμος, ετάκησαν πάντες οι κατοικούντες
 Χαναάν.

16 επιπέσοι επ' αυτούς τρόμος και
 φόβος, μεγέθει βραχίονός σου
 απολιθωθήτωσαν, έως άν παρέλθη ο
 λαός σου, Κύριε, έως άν παρέλθη ο λαός
 σου ούτος, όν εκτήσω.

17 εισαγαγών καταφύτευσον αυτούς εις
 όρος κληρονομίας σου, εις έτοιμον
 κατοικητήριόν σου, ό κατηρτίσω, Κύριε,
 αγίασμα, Κύριε, ό ητοίμασαν αι χείρες
 σου.

18 Κύριος βασιλεύων τόν αιώνα και επ'
 αιώνα και έτι.

19 ότι εισήλθεν ίππος Φαραώ σύν
 άρμασι και αναβάταις εις θάλασσαν,
 και επήγαγεν επ' αυτούς Κύριος τό
 ύδωρ τής θαλάσσης οι δέ υιοί Ισραήλ
 επορεύθησαν διά ξηράς εν μέσω τής
 θαλάσσης.

Δόξα... Και νϋν ...

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ.

(Α' Βασιλειών κεφ. β').

Θεόν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

Άγιος εί, Κύριε, και σε υμνει τό πνεύμα

μου.

Κύριος ανέβη εις ουρανοὺς καὶ
εβρόντησεν, αὐτὸς κρινεὶ ἄκρα γῆς
δίκαιος ὢν.

Καὶ δίδωσιν ἰσχύν τοῖς βασιλεύσιν ἡμῶν
καὶ ὑψώσει κέρασ χριστοῦ αὐτοῦ.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

(Αββακούμ κεφ. γ').

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν, Αββακούμ,
φράσον.

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριος ὁ Θεὸς δύναμις μου καὶ τάξει
τούς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Και ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβιβά με τοῦ
νικήσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

(Ησαΐου κεφ. κς').

Ησαΐου πρόρρησις, εὐχή τό πλέον.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν.

**Αναστήσονται οι νεκροί, και
εγερθήσονται οι εν τοίς μνημείοις, και
ευφρανθήσονται οι εν τή γή.**

**Η γάρ δρόσος η παρά σου ίαμα αυτοίς
εστιν, η δέ γή τών ασεβών πεσειται.**

**Βάδιζε, λαός μου, είσελθε εις τό
ταμείόν σου, απόκλεισον τήν θύραν
σου, αποκρύβηθι μικρόν όσον όσον,
έως άν παρέλθη η οργή Κυρίου.**

Δόξα... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

(Ιωνά κεφ. β').

Εκ θηρός εκραύγαζεν Ιωνάς, λέγων.

**Ως τόν προφήτην Ιωνάν, σώσον ημάς,
Κύριε.**

**Φυλασόμενοι μάταια και ψευδή έλεον
αυτών εγκατέλιπον.**

**Εγώ δέ μετά φωνής αιnéσεωσ και
εξομολογήσεωσ θύσω σοι όσα ηυξάμην
αποδώσω σοι εις σωτηρίαν μου τώ
Κυρίω.**

Δόξα... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.**(Δανιήλ κεφ. γ').****Αίνος φλόγα σβέννυσι τών τριών νέων.**

**Τών πατέρων καί ημών Θεός, ευλογητός
εί.**

**Ευλογημένος εί ο επί θρόνου δόξης τής
βασιλείας, ο υπερύμνητος καί
υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.**

**Ευλογημένος εί εν τώ στερεώματι τού
ουρανού, ο υπερύμνητος καί
υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.**

Δόξα... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΟΓΔΩΗ.**(Δανιήλ κεφ. γ') Τόν Δεσπότην****ύμνησον η κτιστών φύσις.**

**Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα
καί υπερυψούτε εις πάντας τούς
αιώνας.**

**Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου, τόν
Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν
εις τούς αιώνας.**

**Ευλογείτε, άγγελοι Κυρίου, ουρανοί
Κυρίου τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.**

Ευλογείτε, ύδατα πάντα τά υπεράνω τών ουρανών, πάσαι αι δυνάμεις Κυρίου τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, ήλιος καί σελήνη, άστρα του ουρανού, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πάς όμβρος καί δρόσος καί πάντα τά πνεύματα, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πύρ καί καύμα, ψύχος καί καύσων, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, δρόσοι καί νιφετοί, πάγοι καί ψύχος, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πάχναι καί χιόνες, αστραπαί καί νεφέλαι, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, φώς καί σκότος, νύκτες καί ημέραι, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, γή, όρη καί βουνοί, καί πάντα τά φυόμενα εν αυτή, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πηγαί, θάλασσα καί ποταμοί, κήτη, καί πάντα τά κινούμενα εν τοίς ύδασι, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πάντα τά πετεινά του ουρανού, τά θηρία, καί πάντα τά κτήνη,

τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε
αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, υιοί τών ανθρώπων,
ευλογείτω Ισραήλ, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, ιερείς Κυρίου, δούλοι Κυρίου,
τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε
αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πνεύματα καί ψυχαί δικαίων,
όσοι καί ταπεινοί τή καρδία, τόν Κύριον
υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς
αιώνας.

Ευλογείτε, Ανανία, Αζαρία, καί Μισαήλ,
τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε
αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, Απόστολοι, Προφήται καί
Μάρτυρες Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν καί Άγιον
Πνεύμα, τόν Κύριον υμνούμεν καί
υπερυψούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν καί
προσκυνούμεν τόν Κύριον, υμνούντες καί
υπερυψούντες αυτόν εις τούς αιώνας.

Δόξα ... Καί νῦν ...

ΩΔΗ ΕΝΑΤΗ.
(Λουκά κεφ. α' 68-79) Προσευχή
Ζαχαρίου.

Ο Ζαχαρίας ευλογεί παιδός τόκον.

**Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι
ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ
λαῷ αὐτοῦ.**

καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ
Δαυὶδ παιδὸς αὐτοῦ,
καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων
ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,
σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.
ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν
καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.
ὄρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως
ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ῥυσθέντας
λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαις ταῖς
ἡμέραις ἡμῶν.

Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου
κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον
κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.
τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ
αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν.
ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ
ὑψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.

**τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

KANONEΣ.

Κανών α', Ὠδὴ α', τοῦ Ὁσίου Ἦχος δ' Ὁ

Εἰρμός.

«Τῷ ὀδηγήσαντι πάλαι, τὸν Ἰσραὴλ
φεύγοντα, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραώ,
καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψαντι, ἄσωμεν ὡς
λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται».

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Θεοφεγγῆ σε ἀστέρα, ὁ νοητὸς Ἥλιος, τῷ
στερεώματι Σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας ἀνέδειξε,
βολὰς θαυμάτων ἐκπέμποντα πάντοτε,
καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν ἀφανίζοντα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἐκ μητρικῆς σε νηδύος, ὁ Ποιητῆς Ὁσιε,
Ἱερεμίαν ὡς τὸ πρὶν, καθαγιάσας
εἰργάσατο, σκεῦος τοῦ Πνεύματος
εὐχρηστον, πνεύματα ἀποσοβοῦντα,
πονηρὰ Πάτερ Θεόδωρε.

Δόξα Πατρί ...

Ἰδρῶσι τῆς ἐγκρατείας, φλόγα παθῶν
ἔσβεσας, καὶ ἐπομβρία προσευχῶν,
ῥεῖθρα θαυμάτων ἔβλυσας, καύσωνα
ἀρρωστημάτων σβεννύοντα, Πάτερ
Θεόδωρε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ὁ ἀγεώργητος βότρυς, σοῦ ἐκ γαστρὸς
ἦνθησε, Παρθενομῆτορ γλυκασμόν,

ἀναβλαστάνων ἀφέσεως, καὶ
εὐφροσύνης πανάχραντε, ἅπασι τοῖς ἐκ
τῆς μέθης, τῶν δεινῶν
παραφρονήσασιν.

**Κανὼν α', Ὡδὴ α', Τριωδίου Ἦχος α'.
Ὡδὴν ἐπινίκιον.**

**Τὰ πάθη νεκρώσωμεν, δι' ἐγκρατείας, τὸ
πνεῦμα ζωώσωμεν, δι' ἐνθέων πράξεων,
ὅπως ὀψώμεθα, Πάθος Χριστοῦ τὸ
σεπτὸν καθαρωτάτῳ νοῖ.**

Ἀσπλάγχνου ζηλώσαντα, Πλουσίου
τρόπους, Χριστὲ πολυεύσπλαγχνε,
ἰκετεύω σύνταξον, Λαζάρῳ πένητι,
λυτρούμενός με τῆς φλογός, καὶ τοῦ
ἀσβέστου πυρός.

Ἐκ πάντων ἐνήστευσα, κατορθωμάτων,
εἰς κόρον ἀπήλαυσα, τῶν σφαλμάτων
Κύριε· νῦν οὖν πεινῶντά με,
σωτηριώδους καὶ σεπτῆς, ἔμπλησον
βρώσεως.

Θεοτοκίον.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ἐν καταδίκη,
πανάχραντε Δέσποινα, ἐρριμμένον ἔργων
μου, **σῶσον** οἰκτείρησον, τὸν
πανοικτίρμονα Θεόν, ἀποκυήσασα.

**Κανὼν β', Ὡδὴ α', Τριωδίου Ἦχος α' Τῷ
βοηθήσαντι Θεῷ.**

Τῆ τῶν Βαΐων Ἑορτῇ, ὑπαντήσωμεν
πιστοί, προεορτάζοντες αὐτήν, ἀπὸ
σήμερον φαιδρῶς, ἵνα τὸ ζωηφόρον,
ἀξιωθῶμεν Πάθος ἰδεῖν.

Ἔρχεται ἤκει ὁ Χριστός, πρὸς τὴν
Ἱερουσαλήμ, ὡς Βασιλεὺς κεκαθηκώς, ἐπὶ
πώλου ὀνικοῦ, τὸ τῶν ἐθνῶν ὑποκλῖναι,
ἀλόγιστον, ὑπὸ ζυγὸν τῷ Πατρί.

Δόξα ...

Ἡ ἐν Θεότητι μιᾷ, τρισυπόστατος Μονάς,
Πάτερ ἀγέννητε Θεέ, καὶ Υἱὲ μονογενές,
καὶ μόνον ἅγιον Πνεῦμα, ὁμοβασίλειον
κράτος, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη
πανταχοῦ, ὅτι ἐκύησας σαρκί, τὸν τῶν
ὄλων Ποιητήν, Θεοτόκε Μαρία,
ἀνύμφευτε καὶ ἀπειρόγαμε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἴδου ἀφίκετο Χριστός, πρὸς τὴν πόλιν
Βηθσφαγῆ, Χαῖρε Λαζάρου ἡ πατρίς,
Βηθανία, ὅτι σοί, δείξει θαυμάσιον μέγα,
τὸν Λάζαρρον, ἐξανιστῶν ἐκ νεκρῶν.

Ὁ Εἰρμός.

«Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ, τῷ
Μωσῆ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ,
πανστρατιᾶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν
ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

Κανὼν α', Ὠδὴ γ', τοῦ Ὁσίου Ἦχος δ' Ὁ

Εἰρμός.

«Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,
στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὕμνῶ σε
εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι
οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὡς θαυμαστός ὁ βίος σου θεόφρον! ὡς
φοβερὰ τὰ θαύματα! ὡς ὑψηλὴ σου ἡ
πρὸς Θεόν, οἰκείωσις καὶ νεῦσις, καὶ
ἀκλινῆς ἀνάβασις! πανένδοξε Θεόδωρε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ῥύμην παθῶν ἀνέστειλας παμμάκαρ, τῶν
πόνων ἐπιδόσσει, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς
δολεράς, ἐξηφάνισας ἐνέδρας, τοῦ
Παναγίου Πνεύματος, ἰσχυρὶ Θεόδωρε.

Δόξα Πατρί ...

Οἱ τῆ σεπτῆ προστρέχοντες σορῶ σου, ἐκ
ταύτης ἀρυόμεθα, τῶν ἰαμάτων τοὺς
θησαυρούς, καὶ θαυμάτων τὰ πελάγη,
καὶ δωρεὰν τὴν ἀφθονον, ὑμνοῦντές σε
Θεόδωρε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ τῆς φύσεως Παρθέने,
καινοτομοῦνται· τίκτεις γάρ, ὑπερφυῶς
τὸν Δημιουργόν, ὑπὲρ λόγον τὸν
Δεσπότην, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, **σωθῆναι**
τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

«Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ, τῷ
Μωσῆ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ,
πανστρατιᾶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ὥδην
ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κάθισμα Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς

**Ἀγωνισάμενος καλῶς Ἱεράρχα, κατὰ
πνευμάτων πονηρῶν ἐξουσίαν, παρὰ
Κυρίου ἔλαβες Θεόδωρε, λύειν τὰ**

νοσήματα, καὶ ἰάσθαι ποικίλα, πάντων
 ἄρρωστήματα, τῶν πιστῶς προστρε-
 χόντων, τῇ σῆ τιμία πάντοτε σορῶ, ἦν
 προσκυνοῦντες ἀεὶ εὐφημοῦμέν σε.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ
 πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς
 νιφάδας, τὶς ἐξειπεῖν δυνήσεται Παρθένε
 ἀγνή, τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων
 ἐχθρῶν μου, τὶς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν
 τούτων κακίαν. Ἄλλὰ τῇ σῆ, πρεσβεία
 ἀγαθή, **τούτων μοι πάντων τὴν λύτρω-**
σιν δώρησαι.

Ὁ Εἰρμός.

**«Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς
 βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων
 ἁμαρτημάτων· ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα
 ἀγαθέ, προφθάσας ἀνάγαγε, ὡς τὸν
 Προφήτην καὶ σῶσόν με».**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος
σήμερον.**

Ὡς πυρίνω ἄρματι, ταῖς ἀρεταῖς
Θεοφόρε, ἐπιβάς ἀνέδραμες, εἰς
οὐρανίους οἰκήσεις, Ἄγγελος μετὰ
ἀνθρώπων συμβιοτεύων, ἄνθρωπος σὺν
τοῖς Ἀγγέλοις περιχορεύων· διὰ τοῦτο
ἀνεδείχθης, **θαυμάτων θεῖον, δοχεῖον
Θεόδωρε.**

ἦ

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν Μαρτυρικὸν.

**Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου, οἱ
ἄθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον
τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι
τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι, αὐτῶν ταῖς
παρακλήσεσι παράσχου ταῖς ψυχαῖς**

ἡμῶν, ἰλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῇ ΚΒ' τοῦ μηνός Απριλίου, Μνήμη τοῦ
 Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ
 Συκεώτου, Ἐπισκόπου
 Ἀναστασιουπόλεως.

Στίχοι.

Καὶ Θεοδώρῳ, καὶ νεκρῷ Θεοδώρου,
 Τὸ θαυματουργεῖν δῶρον ἐκ Θεοῦ μέγα.
 Εἰκάδι δευτερίῃ Συκεώτην τύμβος
 ἔκρυψεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς
 Νέαρχος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι.

Τοῦ πρὸς σέ, Σῶτερ, ἐμπύρου θείου
 πόθου,
 Νέαρχος εἶπεν, οὐδὲ πῦρ με χωρίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
 Ἀποστόλου Ναθαναήλ, ὃς ἐστὶ Σίμων ὁ
 Ζηλωτής, ἥτοι ἡ ἀνάμνησις τῆς πρὸς τὸν
 Χριστὸν αὐτοῦ γνωρίσεως.

Στίχοι.

Τὸν Ναζαρηνὸν γνοὺς Ναθαναήλ μέγαν,
 Τὴν Ναζαρέτ σίγησον ἄχρηστον λέγειν.

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Στίχ. **Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

«Ὑμνον σοι προσφέρομεν, τῶν Ἄσωμάτων, ὡσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον».

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοὺς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὁ Εἰρμός.

«Σὲ τὴν ὀραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ
τοῦ Προφήτου, ἐν ἧ οὐδεὶς διῆλθεν, εἰ
μὴ Θεὸς ὁ μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν
ᾧ ὕμνοις μεγαλύνομεν».

**«Ἄξιόν ἐστιν ὥς ἀληθῶς,
 μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
 τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
 καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
 Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
 καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
 Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ, ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προσαίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου καὶ σῶσόν με.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

**Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.****

**Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ·
Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

- Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη,
αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ
φῶς.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν
οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν
οὐρανῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι
αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνε-
τείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

- Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
- Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
- Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
- Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
- Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
- Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἔγγιζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149).

- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.
- Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

- Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
- Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδο-
ξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δι-
καιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν εωθινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

- **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τ**ὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,

ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου
ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν,
σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ
τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἅγιε
Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν
ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
εὐλόγησον πάντα ἡμᾶς· καὶ εἴτι
ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

**Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

**Ἀπόστιχα τοῦ Τριωδίου Ἀπόστιχα
Τριωδίου Ἦχος πλ. α'.**

Μὴ καταδικάσης με Χριστέ, ἐν φλογὶ
γεέννης, ὡς τὸν Πλούσιον διὰ Λάζαρον,
ἀλλὰ δώρησαι κἀμοί, ἐν κλαυθμῷ
αἰτοῦντι, ῥανίδα φιλανθρωπίας, ὁ Θεός,
καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
ἠύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν
ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν
κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ
ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν.

Ἦχος πλ. α'.

Μὴ καταδικάσης με Χριστέ, ἐν φλογὶ
γεέννης, ὡς τὸν Πλούσιον διὰ Λάζαρον,
ἀλλὰ δώρησαι κἀμοί, ἐν κλαυθμῷ
αἰτοῦντι, ῥανίδα φιλανθρωπίας, ὁ Θεός,
καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἦχος πλ. α' Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατός, τοῦ Βασιλέως
 τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς
 ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ Ἀγγελικὴν
 ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων
 καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν
 παθημάτων τῆς τῶν Ἀσωμάτων
 ἀξιωθέντες τιμῆς, εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε,
 κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος
 πλ. α'.**

**Ἡ Κεχαριτωμένη, μεσίτευσον σαῖς
 δεήσεσι, καὶ αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
 πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἰλασμόν, τῶν
 πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.**

**Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
 καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε,
 τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου,
 καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
 Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,**

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

**Ἐν τῷ Ναῶ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν
οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν, Θεοτόκε,
πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν
θύραν τοῦ ἐλέους σου.**

Κύριε ἐλέησον (40).

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.**

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν
στήριξον, τὰ Ἔθνη πράυνον, τὸν Κόσμον
εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ
ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει
παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἀμήν.

Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. **(Μετάνοια).**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

(Μετάνοια).

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι

εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην. (Μετάνοια).

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ιβ',
Μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ
τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς,.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην. (Μετάνοια).

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Α' Ὠρα.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α' ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ε' (5).

- **Τ**ὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε
σύνες τῆς κραυγῆς μου
- πρόσχες τῆ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς
σὲ προσεύξομαι Κύριε
- τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου,
τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι
- ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ,
οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος
- οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι κατένα-
ντι τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἐμίσησας πάντας
τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν
- ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον
βδελύσσεται Κύριος
- ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυ-
νήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.
- Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον
ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.
- ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία, τάφος
ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς
γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
- κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀποπεσάτω-
σαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν, κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον
αὐτοὺς ὅτι παρεπύκρναν σε Κύριε.

- καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ
- κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου
- ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον Κύριε ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς πθ' (89).

- **Κύριε καταφυγὴ ἐγεννηθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ**
 - πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ
 - μὴ ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἴπας ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων
 - ὅτι χιλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε ὡς ἡμέρα ἢ ἐχθὲς ἦτις διῆλθεν καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ
 - τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσσονται τὸ πρῶτ' ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.
 - τὸ πρῶτ' ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνηθεῖη καὶ ξηρανθεῖη
- ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν
 - ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου

- ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν, τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων
- αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα
 - τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου
 - ἐξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ· ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου
 - ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
 - εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ
 - καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
 - καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ρ'(100).

- **"Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε.**

- ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ·
πότε ἤξεις πρὸς με; διεπορευόμεν ἔν
ἀκακία καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου
μου
- οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου
πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας πα-
ραβάσεις ἐμίσησα·
- οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή·
ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ
ἐγίνωσκον·
 - τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπε-
ρηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδία
τούτῳ οὐ συνήσθιον·
 - οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς
τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μέτ'
ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός
μοι ἐλειτούργει
 - οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου
ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ κα-
τεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου
 - εἰς τὰς πρῶϊας ἀπέκτενον πάντα
τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντα τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β'.

**Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ
Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.**

**Στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε,
σύνες τῆς κραυγῆς μου.**

**Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ
Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.**

**Στίχ. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε τὸ
πρῶτ' εἰσακούση τῆς φωνῆς μου.**

**Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ
Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.**

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιώνας των
αιώνων, αμήν. Θεοτοκίον.**

**Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;
Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς
δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι
ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.
Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἄφθορος· ἀγνήν
Μητέρα; ὅτι ἔσχεσ σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις
υἰόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Εὐθὺς ψάλλομεν τοὺς ἐπόμενους
στίχους δευτεροῦντες τοὺς τρεῖς καὶ
τρισεύοντες τὸν τελευταῖον ψάλλοντες
αὐτὸν μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς.**

**Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου
πᾶσα ἀνομία (δίς).**

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου
(δύς).

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου (δύς).

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν
σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
μεγαλοπρέπειάν σου (τρὶς).

Τὴν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν
τῆς Δ' Ἑβδομάδος ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ
διαβήματά μου κατεύθυνον...»

ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἦχος β' Τὸν Σταυρόν
σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν(τρὶς).

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί .. Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τῆ Δευτέρα, Τρίτη καὶ Πέμπτη.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ μητέρα, καὶ
τῶν ἁγίων ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως
ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στόματι,
Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς
κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον,
καὶ πρεσβεύουσιν ἀπάυστως **ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.**

Τῆ Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι
ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ
ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς
πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει,
Ὁρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβεΐαις τῆς
Θεοτόκου, **μόνε φιλόανθρωπε.**

**Τὴν Δ΄ ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν (ἢ
κατ' ἄλλους καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας)
λέγομεν το κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς
Σταυροπροσκυνήσεως
Κοντάκιον
Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς
**Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νίκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον****

Κύριε ἐλέησον (μ')40.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον
, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης

θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον
 ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, **ὅτι**
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρί ... Καὶ
νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
 πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,

καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄρα̃ν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄρα̃ν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ ἡ Εὐχὴ τῆς Α' Ὠρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον
καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ
κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς
ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις
τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ
πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Γ΄ Ὥρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Γ΄ ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

- Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ**
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ις' (16).

- **Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης**
μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι τῆς
προσευχῆς μου οὐκ ἐν χεῖλεσιν δολίοις
 - ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου
ἐξέλθοι οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν
εὐθύτητας
 - ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπε-
σκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ
εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία
 - ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ
ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν
χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκλη-
ρὰς

- κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μου
- ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεὸς· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου
- θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκόντων τῆ δεξιᾶ σου
- φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με
- ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον
 - τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
 - Ἐκβαλόντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῆ γῆ
 - ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.
 - Ἀνάστηθι Κύριε πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.
 - Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῆ ζωῆ αὐτῶν καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν υἰῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν

- ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

Ψαλμὸς κδ' (24).

- **Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου,** ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
 - Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.
 - Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
 - Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
 - Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.
 - Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.
 - Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
 - Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.
 - Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

- Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
- Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ ἔστι.
 - Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἡρετίσατο.
 - Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.
- Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
 - Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
 - Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
 - Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
 - Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
 - Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
 - Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
 - Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

- Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ν' (50).

- Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
 - ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός
 - σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε
 - ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου
 - ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
 - ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρῶσθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα

- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου
- Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει
- ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ **θυσιαστήριόν σου μόσχους.**

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**
Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίω Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β'.

ὁ β' χορός.

**Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ
τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου
καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ
ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον
ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.**

ὁ α' χορός

**Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ
Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου**

**Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ
τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου
καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ
ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον
ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.**

ὁ β' χορός

**Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.**

**Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ
τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου
καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ
ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον
ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.**

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιώνας των
αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

**Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς
Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων
ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον**

ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

**Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
σαγηνεύσας, **φιλόανθρωπε, δόξα σοι.****

Δόξα Πατρί ...

**Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου
παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν
τῷ ἀκηδιάσει τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ
χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ
μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν
περιστάσεσιν, ἀλλ' ἀεὶ ἡμᾶς
πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ
πανταχοῦ ὡσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις
σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς
ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν οἰκτίρμον, ἵνα
συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν καὶ
δοξολογῶμεν τὸ Πανάγιον σου Πνεῦμα.**

Καὶ νῦν ...

Ἡ ἐλπίς καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ
 τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος,
 τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ
 ἀχείμαστος, σὺ εἶ, Θεοτόκε ἄχραντε ἄλλ'
 ὡς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ
 πρεσβείᾳ σου μνήσθητι καὶ ἡμῶν,
Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον**Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς**

**Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
 πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
 παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
 Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
 τὸ νῆκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτὴρ
 μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
 εἰς τὸν Παράδεισον**

Κύριε ἐλέησον μ'.

**Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
 αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν**

ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον
 , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
 κάθαρρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον
 ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.**

Ἀμήν.

**Καὶ ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
 μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'**

**ἐαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
᾽Οσίου Ἐφραΐμ.**

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ιβ'
λέγοντες καθ' ἐκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ
τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς.**

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.
Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ ἡ εὐχή τῆς Γ' Ὠρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.
Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ,
 Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
 Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
 ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ οἷς
 ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
 δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ ΣΤ' Ὠρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς νγ' (53).

- **Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν**
με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με

- ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου
- ὅτι ἀλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν
- ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου
- ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς
- ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε ὅτι ἀγαθὸν
- ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου **ἐπεΐδεν ὁ ὀφθαλμός μου**

Ψαλμὸς νδ' (54).

- **Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν μου** καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου
- πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην
- ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
- ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ
- φόβος καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμέ καὶ ἐκάλυψέ με σκότος

- καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας
ὥσει περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ
καταπαύσω;
- ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ
ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ
- προσεδεχόμεν τὸν Θεὸν τὸν σώζο-
ντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος
- καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε
τὰς γλῶσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ
ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει
- ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν
ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν
μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία
- καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν
αὐτῆς τόκος καὶ δόλος
- ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με ὑπήνεγκα
ἂν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρη-
μόνησεν ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ
- σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμῶν
μου καὶ γνωστὲ μου
 - ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας
ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπο-
ρεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ
- ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς καὶ κα-
ταβήτῳσαν εἰς ἄδου ζῶντες ὅτι πονηρῖαι
ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν
- ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ
ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου
- ἐσπέρας καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίας
διηγήσομαι, ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται
τῆς φωνῆς μου

- λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοὶ
- εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων
- οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεὸν
 - ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ
 - διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ, ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες
- ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ
 - σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς, ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν, **ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ Κύριε.**

Ψαλμὸς 4' (90).

- **Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου**, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀύλισθήσεται.
- Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.
- Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταιί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

- Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὄπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
- Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.
- Ἄπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
- Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.
- Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.
- Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.
- Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
- Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
- Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
- Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
- Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

- Κεκράζεται πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
 - Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρί .. Και νυν ... Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα Πατρί. και Υἱῷ και Αγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος β'.

ὁ α' χορός.

Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον, διάρρηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν μου καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου.

Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον, διάρρηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ
προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ
τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν
πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,
διάρρηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιῶνας των
αιῶνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ
γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε
Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις
Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ
παρίδης ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ
πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν
δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ.

Τροπᾶριον τῆς Προφητείας Ἰησοῦ πλ. β'.
Αὕτη ἐστίν, ὁ Θεός, ἡ φοβερὰ ἡμέρα, ἣς
φθάσαι τὴν ἐσπέραν οὐκ ἠλπίζομεν, καὶ
ταύτην ἰδεῖν ἡμᾶς, φιλανθρώπως
κατηξίωσας, Τρισάγιε δόξα σοι.

Δόξα Πατρί .. Και νυν ...

Αὕτη ἐστίν, ὁ Θεός, ἡ φοβερὰ ἡμέρα, ἣς
φθάσαι τὴν ἐσπέραν οὐκ ἠλπίζομεν, καὶ
ταύτην ἰδεῖν ἡμᾶς, φιλανθρώπως

κατηξίωσας, Τρισάγιε δόξα σοι.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμὸς ρδ'.

Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν
Κύριον.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΜΗ', 17 - ΜΘ', 4).

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ
Ἅγιος Ἰσραήλ· Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός
σου, δέδειχά σοι τοῦ εὐρεῖν σε τὴν ὁδόν,
ἐν ἣ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ. Καί, εἰ ἤκουσας
τῶν ἐντολῶν μου, ἐγένετο ἂν ὡσεὶ
ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη
σου ὡς κῦμα θαλάσσης· καὶ ἐγένετο ἂν
ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου καὶ τὰ ἔκγονα
τῆς κοιλίας σου, ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς· οὐδὲ
νῦν οὐ μὴ ἐξολοθρευθῆς, οὐδὲ ἀπολεῖται
τὸ ὄνομά σου ἐνώπιον ἐμοῦ. Ἐξελθε ἐκ
Βαβυλῶνος, φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων,
φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε, καὶ
ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο, ἀπαγγεῖλατε
ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· λέγετε· Ἐρρύσατο
Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ ἐὰν
διψήσωσι, δι' ἐρήμου ἄξει αὐτούς, ὕδωρ
ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς σχισθήσεται
πέτρα, καὶ ῥυήσεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ
λαός μου, οὐκ ἔστι χαίρειν, λέγει Κύριος,
τοῖς ἀσεβέσιν. Ἀκούσατέ μου νῆσοι, καὶ

προσέχετε ἔθνη, διὰ χρόνου πολλοῦ
στήσεται, λέγει Κύριος, ἐκ κοιλίας μητρός
μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου, καὶ ἔθηκε τὸ
στόμα μου ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ
τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψέ με,
ἔθηκέ με ὡσεὶ βέλος ἐκλεκτόν, καὶ ἐν τῇ
φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἔκρυψέ με, καὶ εἶπέ μοι·
Δοῦλός μου εἶ σύ, Ἰσραήλ, καὶ ἐν σοὶ
δοξασθήσομαι. Καὶ ἐγὼ εἶπα· Κενῶς
ἐκοπίασα, εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν
ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου· **διὰ τοῦτο ἡ κρίσις
μου παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὁ πόνος μου
ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου.**

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμὸς ρε'.
Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.
Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
χρηστός.

**Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ
οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν
σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ
ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ
ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀμήν

ὁ Ἀναγνώστης:

**Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς
 Χριστέ, ὁ Θεὸς ἐπὶ Σταυροῦ τὰς
 ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας,
 ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα
 Κύριε, δόξα σοι.**

Δόξα Πατρί ...

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν
 Ἄγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν
 πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός,
 βουλήσει γὰρ ἠϋδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν
 ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὐς ἔπλασας ἐκ
 τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὅθεν
 εὐχαρίστως βοῶμέν σοι Ἐλεῶν
 ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
**παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν
 Κόσμον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.
 Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ,
 συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε·
 βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα,
 δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ
 γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς
 ποτε ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων
ἀρχιστράτηγος.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Ἐπεδοξαμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
 Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε, διὰ γὰρ τοῦ
 Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ
 ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε,
 νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς
 ἠξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν,
 τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν, διὸ
 εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς
 κραταῖον **Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
 μόνον πολυέλεον.**

**Τὴν Δ΄ ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν (ἢ
κατ' ἄλλους καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας)
λέγομεν το κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς
Σταυροπροσκυνήσεως
Κοντάκιον
Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς
Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἑδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον.**

Κύριε ἐλέησον μ' (40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον
, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον

ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταστήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.
Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
 πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,

καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ἰβ'
λέγοντες καθ' ἐκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ
τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.
Κύριε ἐλέησον ἰβ'.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς ς' Ὠρας:
Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης

κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα
 ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ
 σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρία τοῦ
 γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ
 Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν
 ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν
 αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ
 σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε,
 πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς
 εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους
 ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς
 ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος,
 καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων
 ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.
 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
 σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς
 καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς
 λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
 τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἴνα διὰ παντὸς
 πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ
 φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ
 αἴδιον κατοπτεύοντες φῶς,
 ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ
 εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ
 Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ
 παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, **καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Θ΄ Ὡρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Θ΄ ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

- Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ**
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

- **Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου**
Κύριε τῶν δυνάμεων
- ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδιά μου
καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν
ζῶντα
 - καὶ γὰρ στρουθίον εὔρεν ἑαυτῷ
οἰκίαν καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ
θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά
σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεὺς
μου καὶ ὁ Θεός μου
- μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ
σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
αἰνέσουσί σε
- μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἐστὶν ἡ ἀντίληψις
αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.

- ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν
 - πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύνάμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών
 - Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ
 - ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου
 - ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν
 - ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ
 - Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.
- Ψαλμὸς πδ' (84).**
- **Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου** ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ
 - ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν
 - κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου

- ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν
 - μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;
 - ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ
 - δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν;
 - ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἔμοι Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν
 - πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν
 - ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
 - ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
 - καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς
 - δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.
- Ψαλμὸς πε' (85).**
- **Κλῖνον Κύριε τὸ οὐ̃ς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ**

- φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὁσιός εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου
τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ
- ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σέ κε-
κράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν
- εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου
σου ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν
μου
- ὅτι σὺ Κύριε χρηστός καὶ ἐπιεικὴς
καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις
σε.
- ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου
καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
 - ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα
πρὸς σέ ὅτι εἰσήκουσάς μου
- οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε
καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ
ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυ-
νήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δο-
ξάσουσιν τὸ ὄνομά σου
- ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια
σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ μόνος ὁ μέγας
- ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου
καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φο-
βεῖσθαι τὸ ὄνομά σου
- ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός
μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα

- ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου
- ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν
- καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς
- ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου
- Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
- Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
- **Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ... Ἄλληλουῖα, Ἄλληλουῖα, Ἄλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**
- **Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίω Πνεύματι.**

**Ἦχος πλ.δ'.
ὁ α' χορός.**

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός.

Στίχ. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν
σου Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν
με.

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

α' χορός

Στίχ. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν
σου κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιῶνας των
αιῶνων, αμήν.**

Θεοτοκίον (χῦμα).

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας
τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν
σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
Θεοτόκον, πρεσβεύουσάν ὑπὲρ ἡμῶν,

καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸ παρὸν.

**Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης
τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ
ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἄβραάμ τὸν
ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν
δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἄμην.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς
ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ
Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν
σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ακτῖνας
ἐναπέκρυσεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη
ἐκυμαίνετο. Ἄλλ’ ὁ πάντων ἀνεχόμενος,
μνήσθητί μου, Κύριε, **ἐν τῇ βασιλείᾳ
σου.**

Δόξα Πατρί ...

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης
εὐρέθη ὁ σταυρὸς σου· τοῦ μὲν
καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς
βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου
πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας,
Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν ...

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ
κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ
τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν
λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου
φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν,
ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ
Θεός μου.

Κοντάκιον**Αυτόμελον. Ἦχος βαρὺς**

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
 πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
 παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
 Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
 τὸ νίκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
 μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
 εἰς τὸν Παράδεισον.

Κύριε ἐλέησον (40').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Δί' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν...
Ἀμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αιῶνων.
Ἄμήν.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αιῶνων.
Ἄμήν.

καὶ εὐθὺς.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ποιοῦντες ἅμα καὶ μικρὰν μετάνοιαν
μίαν.

ὁ α΄ χορός.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν,
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι
αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
 παρακληθήσονται,
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
 κληρονομήσουσι τὴν γῆν,
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
 δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
 ἐλεηθήσονται,
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
 αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ
 Θεοῦ κληθήσονται,
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἑμοῦ.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί ...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν ...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός
**Μνήσθητι ἡμῶν, Ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.**

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορός ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
 Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
 πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
 σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ
 φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ
 καταισχυθῆ.

Χορός ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
 Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
 πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
 σου.

Δόξα Πατρὶ ...

Χορός ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων,
 μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων,
 ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος,
 Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ
 γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν ...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
 Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,
 ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
 Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
 αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
 ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ

ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ της βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. **Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.**

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ

πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Εἶτα τό,

Πάτερ ἡμῶν , ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

ὁ Ἀναγνώστης.

α'. Τὸ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἦχος βαρύς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καί, ὡς
ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου, τὴν δόξαν σου,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο, ἵνα, ὅταν σε
ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, **τοῦ**
Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Κοντάκιον.**Αυτόμελον. Ἦχος βαρύς.**

**Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν
 πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
 παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
 Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
 τὸ νίκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
 μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
 εἰς τὸν Παράδεισον.**

**Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἐβδομάδας τῆς Μ.
 Τεσσαρακοστῆς, λέγομεν καθ' ἐκάστην
 τὰ ἐξῆς κοντάκια.**

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως.**Ἦχος βαρύς.**

**Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καί, ὡς
 ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου, τὴν δόξαν σου,
 Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο, ἵνα, ὅταν σε
 ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
 νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
 κηρύξωσι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ
 Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.**

Τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.**Τῇ μὲν Δευτέρᾳ, τῶν Ἀρχαγγέλων.**

**Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας
 δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ
 ἀρχηγοὶ τῶν Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον
 ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς
 τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.**

Τῆ δὲ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν, ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῇ, Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ Ἰηχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ σου καινῆ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεὸς εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῆ Πέμπτῃ, τῶν Ἀποστόλων.

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

**Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Νικολάου (τῆ αὐτῆ
ἡμέρα).**

**Κοντάκιον, Ἦχος γ´. Ἡ Παρθένος
σήμερον.**

**Ἐν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱεουργὸς
ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ
Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν
σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς
ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο
ἠγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς
χάριτος.**

γ'. Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

**δ'. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου [ὄρα ἐν τῷ
τέλει τοῦ Τριωδίου [Εἰς τὴν ζ' Ὡδὴν](#)
[Μαρτυρικὸν](#).**

**Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου, οἱ
Ἄθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον
τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι
τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι, αὐτῶν ταῖς
παρακλήσεσι παράσχου ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, ἰλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.**

Δόξα Πατρί ...

**Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι
πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
ἀτελεύτητος.**

Καὶ νῦν ...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν

ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν
 Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης,
 ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
 πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν
 ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
 Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
 ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, **Θεοτόκε,**
τῶν τιμώντων σε.

Κύριε ἐλέησον μ' (40κις).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
 αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον
 , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
 κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον
 ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν

ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των
αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.**

Ἀμήν

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραίμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρα̃ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρα̃ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀμήν

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν
πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης
ῥα̃ρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ̃ ἐπὶ τοῦ
ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ
εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον
ῶδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν
θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς
ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις
δούλοις σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ
ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ
ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος
τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν

τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν
 τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ'
 ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον
 ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ
 πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς
 διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον
 ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ
 ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον
 τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν
 παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον
 ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ
 ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω
 τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν,
 εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν
 καταστήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν
 εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ
 ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ
 ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί,
 καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ
 σου Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Ἐὰν ὁμως πρόκειται νὰ τελεσθῇ
 λειτουργία τῶν Προηγιασμένων μετὰ τὸ
 «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» λέγομεν·**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῶ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

ὁ Προεξάρχων τὴν Εὐχὴν.

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ
ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ

τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν
καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν
βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,
ἵνα διαπαντὸς δοξάζω,
ὕμνῳ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς,
Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς Ἀμήν.

Εἶτα ἡ μικρὰ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2024.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου
Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ
τροπαιοφόρου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

- **Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,**
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
- Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
- Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
- Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,
ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται
ὕδατα.

- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
- Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
- Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
- Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου **αὐτοῖς συλλέξουσιν.**
- **Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.**
 - Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 - Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
 - Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείπειν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,

καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,

ὄδοιπορούντων, νοσοούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

• **Κύριε** ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

• **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς**
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

- Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
- Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.
- Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
- Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.
- Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
- Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

- Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.
- **Ψαλμὸς 141.**
- Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
- Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.
- Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
- Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
- Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
- Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.
- Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πολλοῖς παραπτώμασι, καὶ ἡδοναῖς ταῖς τοῦ βίου, ἀσθενοῦσαν κέκτημαι, τὴν ἰσχὺν ὁ δεῖλαιος, καὶ κατάκειμαι, ἐπὶ κλίνης πάντοτε, ῥαθυμίας Δέσποτα, καὶ βοῶ σοι· Συμπαθέστατε, ἐλθὼν ἐπίσκεψαι, ῥῶσίν μοι παρέχων καὶ ἔλεος, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης με, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, καὶ ἐπιχαρῆ μοι, ἐχθρὸς τῇ ἀπωλείᾳ, ὁ ζητῶν, εἰς Ἄδου βάραθρα πάνδεινα, Σῶτερ κατασπάσαι με.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. β'.

Τὸν ἄσπλαγχνον Πλούσιον, ἐν ἀφροσύνη ζηλώσας, ἠδέως εὐφραίνομαι, ἡδοναῖς

καὶ πάθει βυθιζόμενος, καὶ ὀρῶν
 κείμενον, πρὸ πυλῶν πάντοτε, μετανοίας
 ὡςπερ Λάζαρον, τὸν νοῦν μου Κύριε,
 τοῦτον ἀναισθήτως παρέρχομαι
 λιμώττοντα νοσοῦντά τε, καὶ
 διηλκωμένον τοῖς πάθεσιν· ὅθεν τῆς
 γεέννης, ὑπόδικός εἰμι τῆς ἐν φλογί, ἐξ ἧς
 με λύτρωσαι Δέσποτα, μόνε πολυέλεε.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
 νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
 Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

**Ἔτερον τοῦ κυρίου Θεοδώρου Ἰηχος πλ.
 α' Κύριε ἐπὶ Μωϋσέως.**

Κύριε, πέραν Ἰορδάνου σαρκὶ διατρίβων,
 προαγορεύεις Λαζάρου τὴν νόσον, πρὸς
 θάνατον μὴ εἶναι, ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν τῆς δόξης γεγενῆσθαι. Δόξα
 τῇ μεγαλουργίᾳ σου, καὶ παντοκρατορίᾳ
 σου, ὅτι καθεῖλες τὸν θάνατον, διὰ
 πλῆθος ἐλέους φιλόανθρωπε.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
 πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
 λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
 ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ἡ ἀκολουθία τοῦ εορτάζοντος
 Ἁγίου Γεωργίου καταλιμπάνεται καὶ
 μεταφέρεται τὴν 2^α τοῦ Πάσχα
 ψάλλονταί τε ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου
 τοῦ Ναοῦ.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Μύροις, παροικήσας αἰσθητῶς, μύρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης, μύρω χρισθεὶς νοητῷ Ἁγίε Νικόλαε, Ἀρχιεράρχα Χριστοῦ, καὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα, τῶν πίστει καὶ πόθῳ, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην τελούντων ἀεί, λύων συμφορῶν καὶ κινδύνων, τούτους καὶ τῶν θλίψεων Πάτερ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

ή

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ηλίου.

Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ τὸν Θεσβίτην Ἡλίαν, πυρίνῳ ἄρματι, ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρμον, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τούτου ἰκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν μνήμην καὶ σεβάσμιον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος β'

ᾠφθης, Κωνσταντίνῳ Βασιλεῖ, σὺν τῷ Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, καὶ τούτους φόβῳ

βαλών, οὕτως αὐτοῖς εἴρηκας. Λύσατε δὴ
 ἐν σπουδῇ, τῆς εἰρκτῆς οὐς κατέχετε, δε-
 σμίους ἀδίκως, ἀθώους τυγχάνοντας, τῆς
 παρανόμου σφαγῆς· ὅμως ἀλλ' ἐὰν πα-
 ρακούσης, ἔντευξιν ποιήσομαι Ἄναξ,
 κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον δεόμενος.

ή

Ἦχος α'

Οὐ συσσεισμῶ ἀλλ' ἐν αὖρα, λεπτῇ
 τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἡλιοῦ
 Θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε πάλαι, ἄρματι
 δέ, ἐποχούμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν
 διῖππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος
 θεόπνευστε.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος β'

Μέγας, ἀντιλήπτωρ καὶ θερμός, τοῖς ἐν
 τοῖς κινδύνοις τελοῦσιν, ὑπάρχεις ἔνδοξε,
 Ἄγιε Νικόλαε, Ἱεροκήρυξ Χριστοῦ, τοῖς ἐν
 γῇ καὶ τοῖς πλέουσι, τοῖς πόρρω καὶ
 πέλας, οἷα συμπαθέστατος, καὶ πρε-
 σβευτῆς κραταιός· ὄθεν συνελθόντες
 βοῶμεν· Πρέσβευε πρὸς Κύριον ὅπως,
 πάσης λυτρωθῶμεν περιστάσεως.

ή

Ἦχος α'

Οὐ συσσεισμῶ ἄλλ' ἐν αὖρα, λεπτῆ
 τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἡλιοῦ
 θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε πάλαι, ἄρματι
 δέ, ἐποχούμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν
 διῦππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος
 θεόπνευστε.

**Δόξα ... Δοξαστικὸν τοῦ Ἁγίου Νι-
 κολάου Ἦχος πλ. β'**

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονήν, καὶ τῶν Πατέρων
 κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ τῶν
 πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελ-
 θόντες ὧ φιλέορτοι, ἄσματικοῖς ἐγκω-
 μίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν
 Μυρέων φρουρός, καὶ πρόεδρος σεπτός,
 καὶ στῦλος ἀπερίτρεπτος. Χαίροις φω-
 στήρ παμφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ κόσμου
 πέρατα, διαλάμπων τοῖς θαύμασι.
 Χαίροις τῶν θλιβομένων ἢ θεία χαρμο-
 σύνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότατος προ-
 στάτης, καὶ νῦν παμμάκαρ Νικόλαε, μὴ
 παύση πρεσβεύων Χριστῶ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ
 τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἀεὶ, τὴν
 χαρμόσουν καὶ πανέορτον μνήμην σου.

ή

**Δόξα... Δοξαστικὸν τοῦ Ἁγίου
 Προφήτου Ηλία Ἦχος πλ. β' Βυζαντίου.**

Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα,
 συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ

πανσέπτω ναῶ τῶν θεηγόρων Προφητῶν,
 ψαλμικῶς ἄσωμεν ἑναρμόνιον μέλος, τῷ
 τούτους δοξάσαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ
 ἡμῶν, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει
 ἀναβοήσωμεν· Χαίροις ἐπίγειε ἄγγελε,
 καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἥλια μεγαλώνουμε.
 Χαίροις ὁ διπλῆν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ
 κομισάμενος, Ἐλισαῖε πανσεβάσμιε·
 Χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοί, καὶ
 προστάται καὶ ἰατροί, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
 σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, ἀπὸ
 πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ
 περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων
 λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας,
 τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε;
 τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον
 τόκον· ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός,
 ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ
 σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως
 σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
 φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ
 εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ'
 ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως
 γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ
 παμμακάριστε, **ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς**
ἡμῶν.

Σοφία Ὁρθοί !

**Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, **ζωὴν ὁ διδούς,
 Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.****

Προκείμενόν Ἦχος δ' Ψαλμὸς ρς'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ
 Κυρίου.

**Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΚΖ', 1-
 41).**

Ἐγένετο μετὰ τὸ γηράσαι τὸν Ἰσαάκ, καὶ
 ἠμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ
 ὄραϊν, καὶ ἐκάλεσεν Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 τὸν πρεσβύτερον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Υἱέ
 μου, καὶ εἶπεν· Ἴδου ἐγώ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ·
 Ἴδου ἐγὼ γεγήρακα, καὶ οὐ γινώσκω τὴν
 ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου, νῦν οὖν λάβε
 τὸ σκεῦος σου, τὴν τε φαρέτραν, καὶ τὸ
 τόξον, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδῖον, καὶ
 θήρευσόν μοι θήραν, καὶ ποιήσον μοι
 ἐδέσματα, ὡς φιλῶ ἐγώ, καὶ ἔνεγκέ μοι,
 ἵνα φάγω, ὅπως εὐλογῆσῃ σε ἡ ψυχὴ
 μου, πρὶν ἢ ἀποθανεῖν με. Ῥεβέκκα δὲ
 ἤκουσε λαλοῦντος Ἰσαάκ πρὸς Ἡσαῦ τὸν

υἰὸν αὐτοῦ. Ἐπορεύθη δὲ Ἡσαῦ εἰς τὸ πεδῖον, θηρεῦσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ· Ῥεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς Ἰακώβ, τὸν υἰὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον. Ἴδε, ἐγὼ ἤκουσα τοῦ πατρὸς σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, λέγοντος· Ἐνεγκόν μοι θήραν, καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα, καὶ φαγῶν εὐλογήσω σε ἐναντίον Κυρίου, πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με· νῦν οὖν, υἱέ μου, ἄκουσόν μου, καθὰ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι, καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα, λάβέ μοι ἐκεῖθεν δύο ἐρίφους ἀπαλοὺς καὶ καλοὺς· καὶ ποιήσω ἐδέσματα τῷ πατρὶ σου, ὡς φιλεῖ, καὶ εἰσοίσεις τῷ πατρὶ σου, καὶ φάγεται, ὅπως εὐλογήσῃ σε ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν.

Εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἔστιν ὁ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος, μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ, καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτόν, κατάραν, καὶ οὐκ εὐλογίαν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ· Ἐπ' ἐμέ ἡ κατάρα σου τέκνον, μόνον ἐπάκουσον τῆς φωνῆς μου, καὶ πορευθεὶς ἔνεγκέ μοι. Πορευθεὶς δέ, ἔλαβε, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα, καθὰ ἐφίλει ἐποίησεν ἡ ὁ πατήρ αὐτοῦ. Καὶ λαβοῦσα Ῥεβέκκα τὴν στολὴν Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου, τὴν καλήν, ἣ ἦν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ,

ἐνέδυσεν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν
 νεώτερον, καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων
 περιέθηκε περὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ,
 καὶ ἐπὶ τὰ γυμνά τοῦ τραχήλου αὐτοῦ,
 καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα, καὶ τοὺς ἄρτους,
 οὓς ἐποίησεν, εἰς τὰς χεῖρας Ἰακώβ τοῦ
 υἱοῦ αὐτῆς, καὶ εἰσήνεγκε τῷ πατρὶ
 αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Πάτερ· ὁ δὲ εἶπεν· Ἴδου
 ἐγώ, τίς εἶ σύ, τέκνον; Καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ
 πατρὶ αὐτοῦ· Ἐγὼ Ἡσαῦ ὁ πρωτότοκός
 σου, πεποίηκα καθὰ ἐλάλησάς μοι,
 ἀναστάς, κάθισον, καὶ φάγε ἀπὸ τῆς
 θήρας μου, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ
 σου. Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· τί
 τοῦτο, ὃ ταχὺ εὗρες, ὦ τέκνον; ὁ δὲ
 εἶπεν· ὁ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεός σου
 ἐναντίον ἐμοῦ. Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ Ἰακώβ·
 Ἐγγισόν μοι, καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον, εἰ
 σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ, ἢ οὐ! Ἦγγισε δὲ
 Ἰακώβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ
 ἐψηλάφησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν· Ἡ μὲν
 φωνὴ, φωνὴ Ἰακώβ, αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες
 Ἡσαῦ. Καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν· ἦσαν γὰρ
 αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαῦ τοῦ
 ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι. Καὶ εὐλόγησεν
 αὐτόν, καὶ εἶπε· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ; ὁ
 δὲ εἶπεν· Ἐγώ. Καὶ εἶπε· Προσάγαγέ μοι,
 καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου, τέκνον,
 ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ μου. Καὶ
 προσήνεγκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγε, καὶ
 εἰσήνεγκεν αὐτῷ οἶνον, καὶ ἔπιε. Καὶ

εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατήρ αὐτοῦ·
 Ἐγγισόν μοι καὶ φίλησόν με τέκνον. Καὶ
 ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ ὠσφράνθη
 τὴν ὀσμήν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ
 εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν· Ἴδου ὀσμή
 τοῦ υἱοῦ μου, ὡς ὀσμή ἀγροῦ πλήρους,
 ὃν εὐλόγησε Κύριος, καὶ δώη σοι ὁ Θεὸς
 ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ
 τῆς πιότητος τῆς γῆς, καὶ πληῖθος σίτου
 καὶ οἴνου, καὶ δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη,
 καὶ προσκυνησάτωσάν σοι ἄρχοντες, καὶ
 γίνου Κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ
 προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός
 σου, ὁ καταρώμενός σε ἐπικατάρατος, ὁ
 δὲ εὐλογῶν σε, εὐλογημένος. Καὶ ἐγένετο
 μετὰ τὸ παύσασθαι Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα
 Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο, ὡς ἂν
 ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαὰκ τοῦ
 πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς
 αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας, καὶ ἐποίησε
 καὶ αὐτὸς ἐδέσματα, καὶ προσήνεγκε τῷ
 πατρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ἀναστήτω ὁ
 πατήρ μου, καὶ φαγέτω ἀπὸ τῆς θήρας
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ
 ψυχὴ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατήρ
 αὐτοῦ. τίς εἶ σύ; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ εἰμι ὁ
 υἱός σου ὁ πρωτότοκος Ἡσαῦ. Ἐξέστη δὲ
 Ἰσαὰκ ἔκστασιν μεγάλην σφόδρα, καὶ
 εἶπε· Τίς ἐστὶν ὁ θηρεύσας μοι θήραν, καὶ
 εἰσενέγκας μοι; καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων
 πρὸ τοῦ ἐλθεῖν σε, καὶ εὐλόγησα αὐτόν,

καὶ εὐλογημένος ἔσται. Ἐγένετο δέ, ἡνίκα ἤκουσεν Ἡσαῦ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ, ἀνεβόησε φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα, καὶ εἶπεν· Εὐλόγησον δὴ καὶ ἐγώ, πάτερ. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ἐλθὼν ὁ ἀδελφὸς σου μετὰ δόλου, ἔλαβε τὴν εὐλογίαν σου. Καὶ εἶπε· Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη δεύτερον τοῦτο, τὰ τε πρωτοτόκιά μου εἴληφε, καὶ νῦν εἴληφε τὴν εὐλογίαν μου. Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· οὐχ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ.

Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαάκ εἶπε τῷ Ἡσαῦ· Εἰ κύριον αὐτὸν πεποίηκά σου, καὶ πάντα τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ πεποίηκα αὐτοῦ οἰκέτας, σίτω καὶ οἴνω ἐστήριξα αὐτόν, σοὶ δὲ τί ποιήσω, τέκνον; Εἶπε δὲ Ἡσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Μὴ εὐλογία μία σοὶ ἐστι, πάτερ; εὐλόγησον δὴ καὶ ἐγώ, πάτερ. Κατανυχθέντος δὲ Ἰσαάκ, ἀνεβόησε φωνὴ μεγάλη Ἡσαῦ, καὶ ἔκλαυσεν· Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαάκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Ἴδου ἀπὸ τῆς πίότητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοίκησίς σου, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν, καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου ζήση, καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις, ἔσται δὲ ἡνίκα ἂν καθέλῃς καὶ ἐκλύσης τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου. **Καὶ ἐνεκότει Ἡσαῦ τῷ Ἰακώβ περὶ τῆς εὐλογίας, ἧς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ**

αὐτοῦ.

Προκείμενον Ἦχος βαρὺς Ψαλμὸς ρζ'.

Ἐψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΙΘ', 16-25).

Ὁς φυλάσσει ἐντολήν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ
 ψυχὴν, ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ
 ὁδῶν, ἀπολεῖται, ὁ ἐλεῶν πτωχόν,
 δανεῖζει Θεῷ, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ,
 ἀνταποδώσει αὐτῷ. Παιδεύε υἱόν σου·
 οὕτω γὰρ ἔσται εὐέλπις, εἰς δὲ ὕβριν μὴ
 ἐπαίρου τῆ ψυχῆ σου. Κακόφρων ἀνὴρ
 πολλὰ ζημιωθήσεται, ἐὰν δὲ λοιμεύηται,
 καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει. Ἄκουε,
 υἱέ, παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς
 γένη ἐπ' ἐσχάτων σου. Πολλοὶ λογισμοὶ
 ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου
 εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Καρπὸς ἀνδρὶ
 ἐλεημοσύνη, κρεῖσσον δὲ πτωχὸς
 δίκαιος, ἢ πλούσιος ψεύστης. Φόβος
 Κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρὶ, ὁ δὲ ἄφοβος
 αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὓς οὐκ
 ἐπισκοπεῖ γνῶσις, ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν
 κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως, οὐδὲ τῷ
 στόματι οὐ μὴ προσαγάγη αὐτάς. Λοιμοῦ
 μαστιγωμένου, ἄφρων πανουργότερος
 ἔσται, ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον,
 νοήσει αἴσθησιν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:**Ἄμήν.****Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.****Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.****Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.****Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.****Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.****Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.****Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.****Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.****Ἄμήν.****Ὁ διάκονος:**

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.**

- **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τ**ὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,

ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλοανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὐς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.**

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπόστιχα Ἦχος δ' Ἰδιόμελον.

**Τῆς ψυχοβλαβοῦς πλεονεξίας,
ἐλευθέρωσον Σωτήρ, καὶ μετὰ Λαζάρου
τοῦ πένητος, ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ
ἀρίθμησον ἡμᾶς· σὺ γὰρ ἐν ἐλέει
πλούσιος ὢν, ἐκουσίως δι' ἡμᾶς
ἐπτώχευσας, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς
ἀφθαρσίαν μετεπανήγαγες, ὡς
συμπαθῆς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.**

Στίχ. **Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.
Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας
τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ
παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι
ἡμᾶς.**

Ἦχος δ'.

**Τῆς ψυχοβλαβοῦς πλεονεξίας,
ἐλευθέρωσον Σωτήρ, καὶ μετὰ Λαζάρου
τοῦ πένητος, ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ
ἀρίθμησον ἡμᾶς· σὺ γὰρ ἐν ἐλέει
πλούσιος ὢν, ἐκουσίως δι' ἡμᾶς**

ἐπτώχευσας, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς
ἀφθαρσίαν μετεπανήγαγες, ὡς
συμπαθῆς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ
ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι,
καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ἦχος δ' Ἰδιόμελον.

Ὁ τῶν ἀγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν
ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν
ὑμνωδίαν Φιλόανθρωπε, δωρούμενος
ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος δ'.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν
Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν
τῶν ὄλων Ποιητὴν, ἵνα πάντοτε κράζωμέν
σοι· Χαῖρε ἡ προστασία τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

**Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τροπάρια Ἦχος πλ. α'.

**Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη
Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη,
σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.**

(Μετάνοια).

**Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν
μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν
ὑπὲρ ἡμῶν. (Μετάνοια).**

Δόξα ...

**Ἴκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι,
καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων
καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς
προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτῆμεθα.**

(Μετάνοια).

Καὶ νῦν ...

**Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν,
καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν
ἱκεσίας, μὴ παρίδης ἐν περιστάσει, ἀλλ'
ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἄγνη,
μόνη εὐλογημένη.**

Ἄμήν.

Κύριε, ἐλέησον (40).

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,

πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν
στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον
εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ
ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει
παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἄμήν.

Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. **(Μετάνοια).**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.
(Μετάνοια).

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην. (Μετάνοια).

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κύριε, ἐλέησον (12).

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀκόλουθον Εὐχὴν.

**Παναγία Τριάς, τὸ Ὁμοούσιον κράτος, ἡ
ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ
τῷ ἁμαρτωλῷ, στήριξον, συνέτισον τὴν**

καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν
 βεβηλότητα, φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,
 ἵνα διὰ παντὸς δοξάζω, ὕμνῶ, προσκυνῶ
 καὶ λέγω· Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς
 Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήν.

Καὶ μετ' αὐτήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
 τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος **(ἐκ γ')**.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

**Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
 δόξα σοι.**

**Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
 πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
 παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς,
 δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
 ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἄσωμάτων,
 ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου,
 Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
 ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
 Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων
 Πατέρων ἡμῶν, **(τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ),**
 τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, **(τοῦ Ἁγίου τῆς
 ἡμέρας)** καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι
 καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
 Φιλάνθρωπος.**

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμήν.